

Самураите

Явление, превърнало се в традиция, оформя уникалната каста на бойците, която просъществува и властва в Япония цели 700 години. Моралната кодексна система, защитавана с дух и меч, определя специфичната източна философия на живот. За самурая няма нищо невъзможно, неговата дума е по-твърда от метал.

Текст: Драгомира Никова

Първоначално самураите били бойци и фехтовачи. От 1185 г. завзели властта и се оформили като феодално общество, като една привилегирована класа. Все още Кайзерът бил марионетка и същинската власт упражнявал Шогунът, в качеството си на военен диктатор. Честите борби между клановите подбили авторитета му. И така, в началото самураите били като рицари, които предизвиквали на ритуален бой своите противници. С увеличаващото се напрежение между клановите, самураите все по-често били въвличани в брутални боеве и служели като пехотни войници, образовани за близък бой. По време на свободолюбивия Токугава Шогунат, самурайското съсловие се издига в аристократичен сан. Това, разбира се, представлява една строго подредена, на четири нива организирана, класова система. През 1876 година настъпва краят на ерата на самураите.

Сериозно пронизателно лице, кимоно, наподобяващо пола-панталон, късо яке и два меча, закрепени за пояса. Само той, в качеството си на самурай, би могъл да носи двата меча със себе си. Те не са еднакви и всеки има своята точно определена функция. Единият е по-къс /Вакисаши/, другият е по-дълъг /Катана/, символи на неговата мощ върху живота и смъртта. Дългия меч самураят използва при двубой, късият го свързва със скъсяването на пътя към смъртта. Водачът на самураите в битка носи страховит шлем или маска. В повечето случаи, обаче, самураят е самотен войн, отдаден на задължението и обетите си, който страни от лъжовността на славата. От него се очаква да поддържа

винаги буден бойния си дух и, когато се наложи, в трудни времена да защитава господаря и страната си. Той самият принадлежи към кастата на бойците, най-високата каста на Япония. Обучението на децата, които се готвят за самураи, започва още от 3-годишна възраст.

Боят с меч е подчинен на разбирането за живот, водено от кодекса на честта. Упражнява се способността за самоконтрол по всяко време и във всяко отношение. Самураите се обучават в изкуства, писане на стихове, посещение на театър, изпълняване на чайна церемония.

Философията на самурая се изразява в кратки мъдрости, доказани от опита на живота умозаклучения и констатации, към което се препоръчва да не се допуска корист и нечистота в мислите. Едно от правилата за самурая не допуска войнът да изказва нещо нерешително и колебливо, дори и в случаите на непринуден разговор. Самураите знаят, че лъжите и лицемерието не подобават на достойните хора, защото те непременно преследват лична изгода.

Опростена и същевременно изключително дълбока и сериозна е философията на самураите. Безкомпромисна и едновременно с това позитивна е посоката на мислене.

Разбира се, самураят вижда своя път в смъртта, но това не е самоцелно, понеже за японца истинският мъж не мисли нито за победата, нито за поражението, неговият път е извън тези неща. Истинският самурай никога не подценява опита на другите. Той също смята за опасен онзи, който не е грешил.

Една японска история разказва: По време на един съвет, когато трябвало да издигат един човек на висока длъжност, членовете на съвета били на път да решат, че кандидатът е непригоден за поста, защото преди време бил замесен в пиянски скандал. Изведнъж някой се обадил: „Ако ние отхвърляме всеки, който веднъж е допуснал грешка, вероятно няма да намерим подходящи хора. Сгрешилият веднъж ще бъде много по-предпазлив и пригоден поради разкаянието си. Смятам, че трябва да го изберем на длъжността. Този, който ни веднъж не е сгрешил, е опасен. „Безупречният“ на вид човек не е годен за големи дела“. След казаното човекът бил избран за длъжността.

Философията на самурая учи, че смисълът на пътя се състои в усъвършенстването. Човек трябва да се стреми към съвършенство всеки ден и с всеки нов ден да бъде по-съвършен от вчерашния. Днес по-съвършен от утре, утре с една стъпка по-напред от вчера.

Една дума или един жест могат да бъдат достатъчни, за да осъществи боецът целта си. Самураят обича да казва: Ако войнът не се е освободил от привързаността си към живота и смъртта, той за нищо не е годен.

Мечът е олицетворение на духа на самурая, който е пазител на честта, фамилията и дома. Обичайните обети на самурая се синтезират до това, да не бъде надминат в пътя на самурай, да почита родителите си, да служи добре на господаря си, да проявява голямо състрадание и да действа за благо на човека. ★